

Tone Maia Liodden  
t.m.liodden@sosgeo.uio.no

Vår ref.: 2012/109 Dato: 04.06.2012

## Henvendelse angående prosjektet ”Asylprosessen: Troverdighet og praksis”

Henvendelsen til Den nasjonale forskningsetiske komité for samfunnsvitenskap og humaniora (NESH) fra Tone Maja Liodden dreier seg om hennes doktorgradsprosjekt, hvor hun skal se nærmere på hvordan saksbehandlere i praksis vurderer troverdigheten til asylsøkere.

Asylintervjuer kommer til å være den viktigste kilden i prosjektet. I tillegg skal en rekke skriftlige kilder benyttes. Kandidaten ønsker å enten være til stede eller ta opp intervjuene, samt få innsyn i saksmappene til asylsøkerne. I tillegg vil hun intervju både saksbehandlere, asylsøkere, bistandsadvokater, ansatte i NOAS og tolker. Asylsøkere i prosjektet kommer til å være over 18 år, og fra et begrenset antall land (antakelig Iran, Etiopia, og Somalia).

Henvider anslår at hun skal følge til sammen ca 5-10 asylsøkere. Hun skriver: ”Prosjektet bringer opp en rekke etiske problemstillinger og spørsmål knyttet til personvern. Norsk samfunnsvitenskapelig datatilsyn har gitt sin tilrådning til gjennomføring av alle delene av prosjektet (se vedlegg). For å sikre at de etiske sidene ved prosjektet blir godt nok ivaretatt, vil jeg også be NESH om en vurdering.”

### *NESH sin vurdering*

NESH finner at drøftingen som er gjort omkring hensynene til asylsøkerne, er bortimot forbilledlig. Henvendelsen gir et klart inntrykk av at henvender har tenkt grundig gjennom mange etiske utfordringer i tilknytning til sitt prosjekt. NESH har følgende innspill til videre arbeid med de forskningsetiske aspektene ved prosjektet. Innspillene er gitt med det forbehold at det er umulig for NESH å vurdere prosjektet helhetlig uten tilgang til en prosjektbeskrivelse som detaljerer metode.

1. Gitt at saksbehandlerne ser ut til å utgjøre et hovedfokus i studien, er det viktig å gjennomføre en tilsvarende refleksjon omkring interaksjonen med dem. Deres situasjon er selvsagt ikke utsatt på samme måte som asylsøkernes er det. Likevel vil en slik refleksjon være en naturlig del av forberedelsene.
2. Henvenders spørsmål om hennes tiltak for å ivareta garantien om anonymitet er forsvarlig, kan ikke besvares fullt ut i denne fasen av prosjektet. Her vil svært mye avhenge av vurderinger og valg som gjøres underveis i skrivefasen av prosjektet. Det vil selvsagt være av stor betydning at man stadig vender tilbake til dette spørsmålet da.
3. Henvender legger opp til at det skal være mulig for asylsøkerne å snakke med henne i etterkant av intervjuene. Her er det på sin plass å bemerke at interaksjon utenfor de

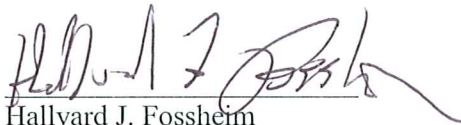
veldefinerte rammene som saksgangen tilbyr, innebærer egne utfordringer. Både psykiske reaksjoner og meddelelse av vanskelig informasjon kan inntreffe. Det er derfor å anbefale at man har gjort avtaler med relevante instanser på forhånd i fall noe slikt skulle skje.

4. Skal det benyttes fagpersoner som lesere for å sikre at informantene ikke utsettes for risiko, er det å anbefale at også disse forpliktes til å respektere konfidensialitet.

På vegne av Den nasjonale forskningsetiske komité for samfunnsvitenskap og humaniora,



Bjørn Hvinden  
Utvalgsleder Den nasjonale forskningsetiske  
komité for samfunnsvitenskap og humaniora



Hallvard J. Fosshem  
Sekretariatsleder Den nasjonale forskningsetiske  
komité for samfunnsvitenskap og humaniora

Kopier: hovedveileder Katja Franko Aas, Institutt for kriminologi og rettssosiologi,  
Universitetet i Oslo (k.f.aas@jus.uio.no)  
biveileder Katrine Fangen, Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi, Universitetet i  
Oslo (katrine.fangen@sosgeo.uio.no)